

la cultura, befes i escarnis portats a caps per aquells que tot ho mideixen a mida de la seva mida, comparant als altres com si fossin ells mateixos boi abocant tot el verí de son odi a tot lo que's redresi enfront de ses concupisències per sa i noble que siga i no's doblegui esclau de son pensar i s'allunyi amb fàstic de vora seu, no volen èsser juguet de sos maquiavelismes ruraliscos.

La raó del acèrt amb que obrarem al fugir de «La Unió Lliberal» ens la donen ells mateixos amb son comportament i per çó es, que novament ne volem fer esment al poble, com per çó mateix es que'ns sentim orgullosos de nostra fermesa al deixar per a sempre més aquella casa que vol dirse de llibertat i es on si forgen les cadenes per esclavitzar tots els sentiments per enlairats i purs que sigan.

Llegiu doncs, lo que diguerem quant amb gestes d'homens conciens els plantarem encastillats en son orgull i çó que deiem llavors, çó diem hara i çó hem sigut, som i serém sempre, doncs avans d'èsser lo contrari preferirem maiar l'obra que ho es tot per a nosaltres i en quina hi tenim posades totes les esperances i que per èsser pura i estar despullada d'intromissions que la malmenarien ha d'èsser joia venerada i orgull de Granollers.

Deiem açó.

EL «ORFEÓ GRANOLLERÍ» AL POBLE

Granollerins: Avui que'ns dirigim a tú, poble de Granollers: Avui que al dirigir-nos als bons fills de nostra estimada vila, ho fem amb el cor abrandat d'entusiasme, sadollat de fé, omplenat d'esperances. Avui en fi, que'ns sentim la frescor que embaume nostra ànima, d'aires de lliberació al trobar-nos lliures de tota intromissió estranya dins nostra existència pura d'art i germanor, ens trobem com el malalt que retorna a la vida i que preveu per a sa existència dies de esplendors, de goig i de joia.

Per arribar a aquest punt, ja ens hem fet el càrrec de que haurem de lluitar amb fermesa en contra les maledicències dels interessats en desbarbar la nostra obra, emprò, com trevallarem a plena llum, no'ns falten energies ni entusiasme i com anèm amb el cor a la mà, tenim la plena cofiança de que arrebastarem tots els obstacles

i arribarem a bon terme l'obra santa que vol desenvolupar l'«Orfeó Granollerí».

Per aixó es, començant nostra tasca, qu'ens dirigim a tots els bons fills de Granollers, comunicant-los-hi nostres anhels, nostra fé i nostres esperances, ho fem aixís perque l'«Orfeó Granollerí» vol èsser de tothom i per a tothom, no patrimoni de determinada política ni de determinada societat, sigan quines sigan, que l'obra del «Orfeó» es sols d'art i no admet ni permetrà mai res que s'aparti d'aquesta noble i pura concepció.

L'«Orfeó Granollerí», vol viurer la vida de la llibertat col·lectiva i individual, vol al entorn seu a tothom, absolutament a tothom, vol èsser lo que'l seu nom diu prou clar, sols i esclussivament de nostre poble i per a nostre poble; vol, que entremitj de les misèries i rancúnies que fatalment en els pobles hi regnen, hi suri l'art pur, sense mixtificacions, i com l'art es sols art, no política, vol aplegar a son entorn a tothom, siga qui siga, pensi com pensi, mentres dins son èsser omni l'amor i la fé per nostra idealitat i sigan abnegats per a defensar en tots els terrenys sense mires egoistes ni partidistes, lo que representem i lo que volém èsser per el bon nom i engrandiment de Granollers.

Nostre lema es art, germanor i cultura. Nostre ferma convicció es viurer apartats de tots els aires polítics. Qui senti bategar dins son ànima una guspira de carinyo per l'engrandiment de lo més sá de nostre poble, que vinga amb nosaltres que trobará braços obrerets per a braçar-lo i mans afanyoses d'estrenyer sa mà i ens sentirem altamen satisfets, i ens sentirem joiosos al donar-los l'estreta de mà, símbol d'amistat i germanor, germanor que deu regnar entre'ls homes i que serà norma de conducta del «Orfeó Granollerí».

No sentim odís ni caben dins nosaltres rencors. Volem treballar per nostre lema, lliures en nostres actes i iniciatvives.

¡Veins de Granollers! Vos demaném a tots vostre apoi al empendrer nova vida; doneunos-el, no'ns negueu la vida de que volem gaudir, i l'«Orfeó Granollerí» es farà digne de son nom.

¡Visca Granollers! ¡Visca l'«Orfeó Granollerí»

Granollers, febrer de 1918.

*
* * *